

Arnhem, 24 maart 2024

Lief Palmpasen,

De lieveheersbeestjes kruipen uit hun winterslaap,
de kastanjetakken lopen lichtgroen uit
en het wordt weer drukker in de sportschool.

Ik zag er een man die de lente ook had horen loeien;
zijn winterkleed afgelegd zat hij op zijn paasbest
in nette blouse en bleke benen in lederen loafers gestoken
te zwoegen op de *abdominal crunch*.

Hij maakte een misplaatste maar desalniettemin tevreden indruk,
een begerenswaardige staat van zijn.

Thuis knutselde ik een palmpalmpasenstok in elkaar
van twee gekruiste latjes uit de bouwmarkt
(waar ik graag kom, omdat ik me dan een echte man voel,
al heb ik geen idee waar het grootste gedeelte van het assortiment toe dient;
ik ben er tevreden, maar ontegenzeggelijk misplaatst).

Mijn dochters versierden hun stokken met crêpepapier
en zetten er een broodhaantje op,
die tijdens de processie al ten prooi viel aan de honger;
een kindersliert van kauwende kleintjes.

Met volle mond klonk het *palm palm pasen ei koerei*,
wat, leuk feitje, een verbastering schijnt te zijn van *kyrie eleison*,
zodat er een felgekleurde kinderkruijstocht voorbijkwam
van waaruit in ijle stemmetjes *heer ontferm u over mij* klonk.

Ik weet niet of dat misplaatst was,
maar de vrolijk zingende en zwaaiende kinderen
zagen er hoe dan ook tevreden uit.

En zo stond ik zomaar naar een levensles te kijken -
dat we ons allemaal met grote regelmaat
enigszins misplaatst in het leven bevinden
en dat we daar desondanks tevreden mee kunnen zijn.